

30 NĂM SAU.

NGÀY ĐÓ CÓ TA MƠ ĐƯỢC TRỌN ĐỜI

(Đôi Thoại Văn Chương)
(ghi lại những E-mails giữa TTBG và nữ độc giả tên
Thương Thương ở Sài Gòn.)
(Bài 1)

Nhận thư Thương Thương.

Sài Gòn, Chủ Nhật ngày 5/11/2006

BGiấy thân mến,

Thương Thương đã nhận được mắt tô và sách. Vô cùng cảm ơn BGiấy. Đang bỏ thêm riềng, đu đủ, ớt vào trong món mắm rất đặc biệt của "*cô gái Huế cầm đàn làm mắm*".

TThương đọc chưa xong quyển Trần Sa, vì đang gặm nhấm, chỉ sợ nó hết.

Rải rác trong các tác phẩm của BG, TThương thấy có tên "*Nguyễn*" và, không hiểu sao, TThương lại có cảm tình đặc biệt với nhân vật ấy (có lẽ bởi "*cái vẻ dịu dàng, nét mặt thanh tú, và một trái tim yêu mãnh liệt*"?). Nay được đọc Trần Sa, nhân vật Nguyễn đã hiện rõ và tình cảm của TThương lại càng tăng thêm.

Thật ra có rất nhiều nguyên nhân để TThương thích tác phẩm này:

1/ Mỗi tình đầu của TThương cũng bị vây khốn bởi gia đình (lý do lúc đó tại này còn quá trẻ, cả hai đang học Trung học). TThương thương cảm Nguyễn bị sâu xé giữa tình yêu và gia đình. BG đã cho TThương thấy rõ nỗi đau của một mối tình mà "*cả hai người trong cuộc đều đã nhìn ra trước được cái đoạn kết dang dở*" của nó. Một mối tình rất đau đớn và lãng mạn.

2/ Ngày đó, người yêu đầu tiên của TThương cũng đã đặt cho con anh ấy một cái tên và cũng đã viết cho con những lá thư, xong gửi cho mình, như Trần Sa của BG vậy. Chỉ có điều đáng tiếc là những kỷ vật của một thời hoa mộng (thư viết cho con, một tập thơ anh ấy làm tặng TThương, bao nhiêu hình ảnh thư từ) tất cả đã được đốt hết trước lễ

hỏi và sạch sẽ một lần nữa trước đám cưới với ý nghĩ là được thành thoi để đi lấy chồng!

Bây giờ nghĩ lại sao ngu dại quá. Đó là những kỷ vật vô giá của đời người. (BG còn gìn giữ đến ngày hôm nay phải không?)

3/ Nhưng cũng còn may là tất cả được TThương bỏ vào một góc tim, để khi khốn khổ, đau đớn, mình lôi ra nhai lại, và góc này thì không ai chạm tới được. Nước Pháp là nơi anh ấy ra đi ngày đó, đối với TThương giống như một thánh địa. Hôm nay anh ấy sống chết thế nào, TThương không biết, chỉ còn lại một góc tim đã bị thương của mình. Nay đọc Trân Sa, góc tim ấy hình như muốn rướm máu.

BG ơi, Nguyễn của BG ngày xưa, nay ở cùng một lục địa (và cùng một thành phố) với BG, vậy có bao giờ hai người gặp lại nhau không? BG có bao giờ tò mò về cuộc sống hiện tại của Nguyễn?

Cảm ơn BG rất nhiều đã cho TThương đọc và hiểu mỗi tình với Nguyễn. Dĩ nhiên mỗi tình nào của BG cũng đều khốc liệt cả, nhưng đúng là *chỉ mỗi tình này mới làm cho cả một thời dĩ vãng hoa mộng của TThương sống lại*. Cảm ơn BG.

Thương Thương.

□

Thư gửi Thương Thương.

Cali. Thứ Hai ngày 6/11/2006

Thương Thương thân,

Nửa đêm về sáng, không ngủ được, bật dậy viết cho TThương. BG rất vui khi biết được Trân Sa đã đem lại chút nào rung động trong việc gợi nhớ cho TThương một thời dĩ vãng. Qua sự việc TThương có cảm tình với nhân vật Nguyễn, BG đủ biết con người TThương là thế nào. Trong các tác phẩm của BG, có nhiều nhân vật nam, mỗi người mỗi vẻ, mỗi độc giả đều ưa thích hay ghét bỏ các nhân vật ấy khác nhau. Nhưng tùy theo nhân vật nào họ chọn lựa mà BG có một nhận xét đích đáng riêng về tâm hồn vị độc giả ấy.

Qua "tâm hồn" TThương với sự ưa thích nhân vật Nguyễn, BG biết rằng hai chúng mình có nhiều điểm đồng dạng với nhau.

Ai trong đời cũng có một thời hoa niên mơ mộng. *Mỗi tình Nguyễn với hình ảnh Trân Sa chính là cái thời ấy của BG*. Bây giờ, ngồi tĩnh số đời, BG thấy thật sự chỉ có "**hai người**" đàn ông ĐƯỢC BG yêu mà thôi: *anh Ngọc và Nguyễn*. Còn tất cả, từ anh Chàng, Vũ, anh Thùy, Nghinh, Hà, Linh, Sơn, Nhã, Đan... cho đến Jean-Pierre và Thierry, TNH và Chung..., đều chỉ là sự "**ưa thích đậm đà hơn**" so với sự ưa thích bình thường dành cho một người bạn, "*trong đó có dự phần lý trí*", chứ không hoàn toàn trái tim như với hai con người vừa nói ở trên.

Tuy nhiên, nếu so sánh Nguyễn và anh Ngọc, BG phải thú nhận rằng chính "*Nguyễn được yêu nhiều hơn*" trong một thứ tình trọn vẹn chân thật. Tại sao? Bởi, "*trong mỗi tình Trân Sa không có Âm Nhạc làm hậu thuẫn như với mỗi tình anh Ngọc*", vậy mà cường độ yêu đương vẫn mang đầy đủ sắc thái nổi bật trong trái tim BG, không thua gì với mỗi tình Dalat, lại có phần buồn bã u hoài hơn vì thời cuộc đổi thay... Do đó, mà "*đậm nét hơn*" trong đời BG.

Nói cách khác, giống như một người mẹ có hai đứa con, đứa sinh ra trong cảnh giàu sang, đứa chào đời trong khi khốn khó thì tình thương người mẹ về sau nhớ lại, vẫn thấy đặc biệt hơn cho đứa nghèo kia.

Năm 2002, về Dalat, BG quen biết với Tuyên, em họ của người vợ Nguyễn, nhân một lần tình cờ Tuyên được đọc tác phẩm Trân Sa. Từ đó, nguyên gia đình Tuyên đều rất yêu mến BG. Mùa hè vừa qua, suốt hai tháng 1 tuần, mẹ con BG sống trong căn nhà họ ở Dalat.

Từ Tuyên (36 tuổi, độc thân) mà BG biết "*Nguyễn đã đọc Trân Sa năm 2000 và kể từ đó ăn chay, đi chùa luôn luôn*". (Có lẽ vì bị dày vò theo cái chết "*Trân Sa, cô con gái rượu ngày xưa của Nguyễn*"?)

Tuyên kể, "*đời sống Nguyễn rất đau khổ ngay từ căn bản bị Bố Mẹ bắt lập gia đình (để rời xa BG), cho đến tận nay*".

Bà vợ Nguyễn là chị cô cậu ruột của Tuyên, trước 1975 thuộc một trong 10 gia đình giàu nhất Dalat. Gia đình Nguyễn cũng là một trong số mười gia đình ấy. Bố mẹ Nguyễn là sui gia với nhà văn Nhất Linh. Bà vợ Nguyễn là người xinh đẹp, nhưng tính tình không được hòa nhã. Lời Tuyên:

"Bà ấy là chị họ cô cậu ruột của em, nhưng em phải nói rằng em rất tiếc cho anh Nguyễn khi làm chồng chị ấy. Nay biết mỗi tình anh Nguyễn dành cho chị ngày xưa, em mới hiểu do đâu mà anh có thể chịu đựng được một cuộc sống hôn nhân đọa đày như vậy. Chỉ là do những kỷ niệm Trân Sa cất giấu trong tim. Anh ấy có cõi riêng thì còn lưu tâm gì đến cõi chung của thiên hạ."

Trong cuộc đời, có thể nói, người đàn ông DUY NHẤT để BG tiếc thương sau khi mỗi tình tan vỡ "*chính là Nguyễn*". Giữa Nguyễn và BG có vô số điểm đồng dạng, nhất là trên mặt trí thức và tâm tư, đam mê và sở thích, gia đình và giáo dục. Nguyễn lại đẹp trai, cái đẹp thanh nhã nghệ sĩ chứ không ồn ào hời hợt. Tánh tình Nguyễn trầm lặng, hòa nhã, trò chuyện rất có duyên.

Nguyễn KHÁC anh Ngọc ở một điểm rất lớn:

-- Nguyễn yêu BG bằng tình yêu của Nguyễn Du yêu Thúy Kiều, "*yêu chính con người thật diên đảo của BG*" với lòng tôn vinh đắm đuối mà "*không hề mang ý nghĩ muốn biến thể nó đi*" trong ích kỷ

độc đoán, (như anh Ngọc đã hành xử.) Đó là điểm vượt trội để có thể làm lu mờ giùm trong cái nhìn BG một điều khác mà Nguyễn đã thiếu: **ÂM NHẠC**.

Hai mối tình liền cận nhau trong khoảng cách thời gian chỉ 7 tháng, nhưng đó là hai mối tình lớn nhất mà đối tượng nhận được lại từ BG "**trọn vẹn một trái tim**".

Còn ngoài ra, **TẤT CẢ** những người đàn ông khác, phải nói, đều là "nạn nhân" của hai con người Nguyễn và anh Ngọc. BG không yêu họ mà chỉ "cảm động" vì họ. **Số Một và số Mười đầu cũng là con số nối đuôi nhau trong hàng con số, (hay trong một đời người), nhưng số Một KHÔNG PHẢI là số Mười; mối tình LỚN không phải là mối tình NHỎ dù rằng cùng đứng chung trong hàng ngũ "Tình Yêu"**.

Cảm ơn TThương đã đọc và yêu mến các tác phẩm BG, đặc biệt Trân Sa. Nhưng có lẽ TThương đọc chưa hết nên không biết cái đoạn cuối ra sao? Đoạn cuối này, chính Nguyễn cũng KHÔNG BIẾT, cho đến khi tác phẩm (mà TThương đang có trong tay) chào đời năm 2000. Dù vậy, cũng trong lần xuất bản ấy, tác phẩm **VĂN CHỮA ĐÚNG THẬT** là 11 cuốn Trân Sa chính gốc. Tại sao? Bởi khi ấy BG không dám làm kinh động cuộc sống hiện tại của Nguyễn, nên đã KHÔNG đưa vào sách các lời thư Nguyễn từng viết cho Trân Sa dạo còn yêu nhau.

Qua Tuyên, (người rất yêu mến "*ông anh rể kỳ lạ, dáng vẻ u uẩn, luôn ngồi uống rượu đọc thơ một mình nơi lè đường góc phố khu Hòa Bình Dalat*" mà từ thuở 11, 12 tuổi, chú đã nhìn thấy), BG đoán biết rằng Nguyễn vẫn trân trọng hình ảnh Trân Sa.

Tác phẩm Trân Sa chào đời đã là một cú sốc cho nội tâm Nguyễn, bởi dạo sắp tan vỡ trong tình yêu với BG, Nguyễn KHÔNG HỀ biết rằng BG *đang có Trân Sa thật*. Chính một câu nói của Nguyễn đã đưa đến quyết định của BG (dù rằng câu này không được ghi vào tác phẩm): "*Nếu mà Nguyễn có thật một Trân Sa, Nguyễn sẽ bỏ tất cả gia đình để sống với Mẫn*". BG không đành lòng nhìn một ngày kia Nguyễn phải khổ.

Trong tác phẩm Trân Sa, điều mà BG muốn chứng minh cùng độc giả chính là điểm: "**Người ta càng yêu nhau chân thật bao nhiêu thì lại càng muốn xa nhau bấy nhiêu.**"

Xa nhau, để giữ cho tất cả tình cảm còn nguyên ở trạng thái của thuở nào phôi thai thứ nhất. Xa nhau, để tránh cho nhau sự phũ phàng phải nhìn thấy một ngày kia khi tình yêu đã chấp cánh bay đi. Xa nhau, để (một người như BG) vẽ hình nhân vật người tình của mình được linh động hoàn hảo. Đó là cái kiểu "**Mất nhau để được có nhau mãi mãi**" như anh Ngọc từng nói với BG ngày xưa.

Tuy ở cùng một lục địa, và một thành phố, nhưng ***tuyệt đối không bao giờ*** BG còn muốn gặp lại Nguyễn, TThương ạ.

Mấy hôm nay, bà cụ BG bệnh quá, BG phải túc trực chuyện ăn uống, thuốc bắc, thuốc tây thường xuyên cho Cụ, lại dạy học trò từ sáng tới tối, vô cùng mệt mỏi, nên cũng không thường xuyên thư từ cho TThương. Nếu Cụ khoẻ mạnh, khoảng tháng 6/2007, BG và Âu Cơ sẽ đi nghỉ hè VN với Cụ, thêm cô em gái loạn thần kinh, đưa cô về VN một chuyến cho cô thơi thả cái đầu.

Thân ái, BG.

□